

Ήταν ένας βασιλιάς κι απαίτησε σ' άλλονε φτωχό βασιλιά να του πάει τρία σακιά αλεύρι κι αλεύρι να μην είναι, τρια ασκιά κρασί και κρασί να μην είναι, τρία κορίτσια αειπάρθενα και να 'ναι κι αγκαστρωμένα.

Όταν αυτός τ' άκ'σε δεν ήξερε τι να κάνει και σκεφτότανε. Μετά πήε η κοπέλα η πρώτη και τον ερώτησε

- Τι έχεις πατέρα κι είσαι σκεφτικός;

Του 'πε αυτή τι έχει και τ'ς είπε αυτός τι έχει. Τ'ς είπε ότι μου ζητάει ο βασιλιάς το αλεύρι, το κρασί και τα κορίτσια. Τότε του 'δωσε εκείνη ένα φούσκο και το 'βγαλε ένα δόντι.

Ρωτάει και η δεύτερη και του 'βγαλε κι άλλο.

Ρώτησε κι η μικρότερη και του 'πε:

- Γι' αυτό πατέρα ανησυχείς; Θα βάλουμε εργάτες να μας κόψουν τα ξύλα, να μάσομε τα προιονίδια γι' αλεύρι. Θα μάσομε βατούμπρα να τα κάνουμε κρασί. Και για τα κορίτσα θα πάμε εμείς τα τρία. Θα βάλουμε ένα μαξιλάρι από μέσα απ' το φ'στάνι μας και θα πάμε στο βασιλιά αγκαστρωμένες.

Έτσι κι έγινε. Μόλις πήγανε ο βασιλιάς τ'ς ρώτησε τι τραβάει η αγκαστριά τους.

Η πρώτη του λέει:

- Από λαγό τυρί κι απ' άγριο γίδι γάλα.

Η δεύτερη του 'πε:

- Λαγό ψημένο σε κέρινο σουβλί.

Και η Τρίτη του 'πε

- .....

Αυτός τ'ς είπε ότι δε μπορώ να σας προσφέρω αυτά γιατί δε γίνονται.

- Πως εμείς προσπαθήσαμε και στα φέραμε αυτά που δε γινότανε; Πρέπει κι εσύ να προσπαθήσεις

Δε θυμόταν τη συνέχεια....

Περιέχονται αυτούσιες Λευκαδίτικες εκφράσεις.

- Από τη συλλογή λαογραφικού υλικού της κ. Ειρήνης Κατσαρού.